

Tanke, som før har været saa almindelig her-
skende; ikke blot her i Thinget, men i hele den
lovgivende Magt og igjennem flere Love, og saa
at høre den høitærede Minister og flere ærede
Medlemmer erklære, at det er en Umulighed
at kunne komme til en anden Fremgangsmaade,
endogsaa en Umulighed ikke blot for Syllands,
men selv for Fyens Vedkommende. Seg kan
ikke Andet end haabe — og det glæder mig,
efter de sidste Udtalelser, at der er Udset
til — at Sagen maa komme i et Udvalg, hvor
der da vil blive Leilighed til at forhandle med
Ministeren og at see de Erfaringer, som han
har paaberaabt sig for, at det skulde være en
Umulighed at komme til en anden Fordelings-
maade. Seg kunde maaskee endnu tilføje imod
den Bemærkning, der kom fra det ærede Med-
lem fra Koeskilde, at, naar han ansaae det for
utænkeligt, at Jernbaneanlægene nogenstunde vilde
give Overtid, og at der derfor ikke kunde være
Tale om at træffe Bestemmelse om, hvorvidt
der saa skulde gives Tilbagebetaling til de Egne,
der nu udrede Expropriationsudgifter, saa
kunde det dog træffe sig — om det end kunde
gjalde for den Bane, som han nævnte — at
han ikke seer rigtigt f. Ex. med Hensyn til den
høieste Jernbane.

Bille: Seg vilde ikke gjerne have, at det
Indryk skulde blive staaende, at jeg ikke havde
citeret den høitærede Indenrigsministers Yttrin-
ger i Landstinget ganske rigtigt, og jeg skal
derfor opklare, hvorledes det dermed forholder
sig. Den høitærede Minister har i Landstinget,
for at vise, hvor upaalidelige Beregninger kunne
være, og hvor let man af sin Phantasi kunde
lade sig forlocke til at gjøre Regnestykker, som
endte med store Tal, gjort ogsaa sit Regne-
stykke, og i sit Regnestykke har han drevet det
saa langt ud, som han kunde. Det var netop
hans Opgave at vise, hvorledes Phantasien
kunde løbe af med En, og under denne Be-
stræbelse var det, han sagde, at man kunde
sætte en Værdiforhøielse af faste Eiendomme i
en saa stor Udstrækning som 1 Miil paa hver
Side af Banen. Det staaer i Landstingsti-
denden Spalte 2018, og dersom den høitærede
Formand vil tillade mig at oplæse det, lyder
det saaledes: „Dersom man f. Ex. vilde op-

stille en Beregning, støttet paa, at en Jernbane
som den vestjydske, der vil blive over 17 Mile-
lang, vilde indvirke paa Værdiforholdene, idet-
mindste paa en Miils Afstand til begge Sider
paa hele sin Udstrækning, saa at idetmindste 30
Qvadratmile bleve deelagtige i den Værdifor-
høielse, som en Jernbane ubetinget bringer, saa
er det aldeles klart, at man kun behøvede for
disse 30 Qvadratmile, der jo udgjøre et klæk-
keligt Antal Tønder Land, at opstille en meget
lille calculatorisk Værdiforhøielse pr. Tonde
Land for at faae Omkostningerne ved Jernba-
nerne fuldstændigt dække.“ Netop det, at den
høitærede Minister har gjort dette Tankeexpe-
riment for at vise, hvor yderligt man kunde
gaae i sine Beregninger, viser bedst, at man
snarere gaaer for langt, naar man lægger den
umiddelbare Værdiforhøielse paa et saa bredt
Belte som 1 Miil paa hver Side af Banen;
Værdiforhøielsen maa snarere holdes indenfor
denne Grændse. Altsaa er dette Citat et virke-
ligt berettiget og brugbart Argument imod den
høitærede Ministers Lovforslag, thi vi have da
hans egen Udtalelse om, hvorledes den per-
manente Værdiforhøielse for faste Eiendomme
kan siges at indtræde. Den høitærede Minister tog
det næsten ilde op, at jeg havde yttret, at denne
Lov gif ud paa at gennemføre § 5 i Loven af
10de Marts 1861. Det er jo nu i Grunden
ikke nogen saa slem Beskyldning at sigte den
høitærede Minister for, at han udfører en Pa-
ragraph i en gjældende Lov. Seg vil tillade
mig at gjøre den høitærede Minister opmærk-
som paa, at han netop gjør noget Uberettiget
i det Dieblil, han vil forlade dette Princip,
thi for de Jernbaner, som ere anlagte, er § 5
i Loven af 10de Marts 1861 et Led af den Over-
eenskomst, der er sluttet, og der tør Intet gjøres
om deri. Til hvilken Beslutning den lovgivende
Magt maatte komme med Hensyn til fremtidige
Jernbaneanlæg, kan jo siges at staae aabent;
men vi have en Overeenskomst, givne i en Lov,
hvis ene Deel, nemlig Jernbanerne, er udført,
og nu at fravige Overeenskomstens anden Deel
saaledes som her foreslaaes, det er ubere-
ttiget. Dersom den høitærede Minister vil
komme til os og sige: „Seg er ikke istand til
at gennemføre de Principer, der ligge i Loven
af 10de Marts 1861 § 5“, saa er egentlig